

ישיבת ועדת הכנסת

24.5.49, כ"ו אייר תש"ט.

תנוכחים:

- מ. אונא.
- י. בר-יחודה.
- מ. בן-עמי.
- ד. בן-רב-האי.
- א. ג'רג'ורח.
- ס. גרובסקי.
- י. הררי.
- צ. יחודה.
- ש. כץ.
- א. סזר.
- מ. נורוק. (הרב ד"ר)
- י. סרלין.
- ה. קוק.
- י. קוסוי.
- י. שמחוניח.
- א. שפיל.
- ז. גלוסקא.
- נ. ניר - סגן יו"ר הכנסת.
- ממזכירות הכנסת: מ. רוזטי; א. צידון.

תיו"ר י. הררי:

למרות שהחלטת בישיבה שעברה שאני רשאי להביא את ניסוח החוק ישר למליאה, נתקלנו בקשיים של ניסוח. אני מבכר לקבל את הסכמתכם לנוסח. בשני מקומות היה הכרח להוסיף "יחלים בדבר יו"ר הכנסת, ותחלטו והיה סופית". דבר זה לא ^{היה} ~~היה~~ אצלנו, ואני רוצה לקבל אישור מכם.

ביחס לסעיף 19ג', יו"ר הכנסת רק יאשר שיש

סגור אבל לא יקבע אותה.

י. בר-יחודה:

אני מציע שבסעיף 12 ובסעיף 12 יהיה כתוב במקום "יו"ר הכנסת" "ועדת הכנסת". יו"ר הכנסת אינו צריך לספל בעניינים אלה, לפיכך אני מציע שהיה איזה ועדה משנה לניהול עניינים פנימיים הקשורים עם החברים. צריכה להיות ועדה קטנה המטפלת בכל העניינים הפנימיים של צרכי החבר כאדם. במסעיף 19ג' יש לי שתי הערות. כתוב: "אם חבר הכנסת אעלהאז יאלץ ללון פסוץ לביחו". יוצא מזה שיו"ר הכנסת או מי שיהלים בדבר צריך לקבוע אם החבר באמה נאלץ ללון פסוץ לביחו. אני חושב שכאן צריך להיות דבר אוביקטיבי לגמרי. צריך לומר "כל חבר כנסת הגר במרחק מסויים שייקבע מהעיר".

בסעיף 19ג' כתוב: "תחשלומים הנזכרים במסעיף

6 ו-7 לא ישולמו וכו'". אדם אשר שכר חסר בה"א בקושי רב יצטרך לוותר

על חדרו לימי הפגרה ואחרי כן להתחיל שוב בחפוש חדר. כולכם יורעים את הקשיים להשיג בחל-אביב חדר.

בסעיף פג' כתוב "כל הקופה שיו"ר חכנסת יאשר אותה כפגרה". אני חושב שהנוסח צריך להיות "כל הקופה שיו"ר חכנסת יאשר שהחלט עליה כפגרה". כי אחרת יוצא שיו"ר חכנסת הוא הקובע את הפגרה. בקשר לסדר הסעיפים אני מציע להעביר את הסעיפים 10;11;15 לראש החוק. בזה אני מעוניין גם בקשר עם הצבעה סיעתי במליאת. אבל לא רק בגלל זה, אלא לפי דעתי צריך להתחיל את החוק מההצחה הכללית ואחרי כן להיכנס לפרטים ולא ההפך.

בסעיף 3ב' כתוב "רק בני זוג וילדים שטרם מלא להם 18 שנה." אנא רוצה לשאול אם החורים אינם

מ. אונא:

נחשבים כבני משפחה?

הוחלט לא לכלול חורים כבני משפחה.

היו"ר י. הרני:

מ. אונא שומר לעצמו זכות הסתייגות בסעיף 3ב' בנוגע להכללת חורים בבני משפחה.

עליכם לא לשכוח כי זהו חוק כספי. ובחור שכזה צריך שהדברים יהיו קבועים בו באופן ברור לגמרי. לכן היה מכרה להכניס את שני הדברים שבמקרה של ספק יהיה מישהו שיקבע. בסעיף 12 יו"ר חכנסת רשאי להורות בכל עניין הנוגע לבצוע החוק.

ביחס לאלה הגרים מחוץ לעיר, הצעתו של ברי-יהודה לדעתי, אינה מטצה את העניין. יכולה להיות עיר קרובה לה"א ואין אליה חבורה בשעה מאוחרת, וההיפך לכן אני מציע להשאיר את הנוסח הקיים. בעניין האישור, היות ואלה הם ענייני כסף וצריך פה בכתב על כל סכום, רצוי לצמצם את האישור בידי אדם אחד. אני חושב שהסמאים ביותר הוא יו"ר חכנסת. אצא את בני במחננון יהיה כחוב שמגן יו"ר דינו כיו"ר, אבל פה בחוק צריך לצמצם את הפעולה בידי אדם אחד.

בסעיף 10 ב' כתוב כי ישולמו 20 ל"י רק אם התבר ידרוש. כעה צריך להחליט אם החשלוטים הנזכרים בסעיף 6א' שא ישולמו לפי דרישת החבר גם בשעה פגרה.

ביחס לסעיפים 10,11,15 הנוהג של החקיקה עד

עכשיו בישראל היה שכל כלל על מי החוק אינו חל, טובא בסוף. אני חושב זאת
לנכון. את הנימוק של נוחיות החצבנה כמובן שאין אנחנו יכולים להביא
בחשבון.

מ. בן-עמי: מה כוונת המלים בסעיף 11א' "כשכיר יחיד של מוסד
צבורי"? אני חושב שאנו צריכים להעמיד את כל
השאלה הזאת על הבסיס אם האדם מקבל משכורת קבועה ממספר צבורי או שהוא
מקבל השלום בעד כל עבודה שהוא עושה. לפי דעתי עלנו לנסח "אדם המקבל
משכורת קבועה ממוסד."

ישנם בחוק שלשה מקרים של "כל אימה". אינני יודע
אם אנו צריכים להטיל על יו"ר הכנסת להיות דיין בעניני כספים. הרבה יותר
מהאים שחיבחר ועדה משנה מצומצמת מחוץ ועדה הכנסת לתפקיד זה לפעמים
מצריך ענין הכספים בירורים רבים ואין זה מהאים להטיל זאת על יו"ר
הכנסת.

לשם מה יש צורך במסך שהכנסת היא במקרה. הרי
הפגרה מוכרזת בכנסת, ולא ליום אחד, וזה גלוי וידוע. אני חושב שאלה
הם סעיפים מיותרים בחוק.

אני חושב שבנוסחה של "בן משפחה" צריך להבדיל
בין בעל, אשה וילדים. מעמד כל אחד מהם הוא אחר. מה נמשכה שאלת
האשה השנייה, מה מהפיע רק בן-זוג. ההחלטה היתה שאפשר יהיה לחת תוספת
גם למי שיש יותר מאשה אחת. אך לפי נוסח זה ברור שרק לאשה אחת תינתן
הוספת.

ג. גיב: ברצוני להעיר שתי הערות. קודם כל אני רוצה
שיהיה לכם ברור שבסעיף 9ג' הכוונה היא למגרת
הקיץ של הכנסת, כי הרי יש עוד שתי מגרות קצרות של פסח וסוכות, ולא
להן הכוונה.

מה דינו של ציר אשר הורחק מן הכנסת בגלל
התנהגות לא טובה? בכל הפרלמנטים נהוג שאין הוא מקבל בעד החקופה הזו
משכורת.

מה דינם של חברים הלוקחים חופש בעצמם? אם
צאצא א יסע חבב לכמה חששים לחו"ל לענינים פרטיים, האם יקבל משכורת
בעד חששים אלה?

באם החליטו לא לדרון כעת בשאלות אלה, העמידו
אותן בפני ועדת התקנון לשם החלטה. אך אני רוצה שלא תפסחו את על

י. בר-יהודה:

השאלה ששניה של מר ניר היא נכונה מאד אבל אני מציע שעל כל הרברים האלה נדון תוך כדי דיון על

הקנון.

הינ'ר י. הררי:

מחובתי להזכירכם שאיננו יכולים לפתוח בדיון מחדש על כל עניני המשכורת. חוץ מזה, לא אצא די שהחברים מראים על סעיפים שונים שאינם טובים. יש צורך להביא הצעות תקנות

י. שמחוני:

אנא חושבת שהניסוח הזה של "בן משפחה אחד" איננו מוצלח. היה הרבה יותר טוב לכתוב "בן (בת) זוג". ישנה הסתייגות שלנו אשר לא רשמתי לך והיו'ר יצטרך להצביע אותה. ההסתייגות שרשמתי בסעיף 2 ממשיכה גם לסעיף 13, במקום שאתה קובע 15 ל"י היחה לנו הצעה של 10 ל"י. בסעיף 14 במקום שאתה קובע 25 ל"י היחה לנו הצעה של 15 ל"י. אנו מעוניינים בהצבעת ענין זה, אלא שאיננו רוצים להמשיך ולנמק כל סעיף וסעיף לחוד.

י. בר-יהודה:

אני חושב שצריך בסעיף 4 לשנות את סדר הסעיפים א; וג' כדי שיהיה יותר ברור.

ג. ניר:

יש לי בקשה להברי הכנסת, אני רוצה להפנות את השומה לבכס שאחם מוכרחים לתחלים על הענין הזה עוד חיום. אם לא תקשו זאת תרי ב-31 לחודש לא יקבלו חברי הכנסת משכורת. חוץ מזה בסוף מאי יבוצ הקציב הממשלה, ואיננו יכולים לגמור את הקציב הכנסת אם לא תחליטו.

ה. קוק:

אני מציע לבחור ועדה בה שלשה אנשים אשר תכלול את יו'ר הועדה, ולחת להם את כל הסמכות לחקן את החוק ולהביאו אחר כך לכנסת מבלי להפזירו לוועדה.

א. יהודה:

אני מציע שנמקיק את הריכות ונחחיל להצביע על כל סעיף.

הינ'ר י. הררי:

ישנן שתי הצעות. מי בעד הצעה ה. קוק? 5. מי בעד הצעה צבי יהודה? - 7. החקבלה הצעה צבי יהודה. אנו ספחילים להצביע.

אני חושב שסעיף 3 כמו שהוא כעת הוא מלא בהחלט

בהתאם להחלטת האחרונה. הסעיף הזה אומר שכל מי שהוא בעל משפחה, אפילו אם אין לו אשה או בעל אבל יש לו ילדים, או הילד הראשון מקבל 15 ל"י וחשני 5 ל"י וכך הלאה. זאת אומרת שאם יש למישהו שתי נשים האשה הראשונה מקבלת 15 ל"י וחשניה 5 ל"י. האם יש מי שמחנוד לניסוח זה?

ה ס ע י ף א ו ש ר

אני מציע בדעיף 6 במקום המלים "זכאי לקבל" "יקבל".

ד. בר-רב-האי:

ה ח י ק ו ן נ ח ק ב ל

בסעיף 6 אני מציע למחוק את המלים "והוא נאלץ לרגלי זה ללון מחוץ לביחו בימים שבהם מתכנסת

א. שמל:

הכנסת".

מי בעד הצעת שפטל?

ח'ר י. חררי:

ב-9 נגד 3 התצעה נדחתה.

מי בעד הצעה בר-יהודה לקבוע מרחק מסויים?

ב-8 נגד 2 התצעה נדחתה.

נתקבל הנוסח הקיים עם מחיקת המלה "זכאי".

מי יהיה הפוסק בענין הכספים? ישנן שלש הצעות:

י'ר הכנסת, ועדה הכנסת, י'ר הכנסת או שני סגננו.

ברוב קולות התקבל: י'ר או שני סגננו.

אני חושב שגם בימי האגרה ^{אמ} חבר הכנסת למקומות

י. סולני:

שונים. חבר הכנסת הוא איש צבור גם בימי פגרת.

החלט למחוק את המספר 6 בסעיף 19.

ח'ר י. חררי:

אני מציע למחוק את כל סעיף 19.

י. בר-יהודה:

ה ח צ ע ה נ ח ק ב ל ה

אני חושב שגם בסעיף 10 ב' צריך למחוק את המספר 6.

ד. בר-רב-האי:

בסעיף 10 א' אני מבקש להוסיף את המלה "כל" כי

א. שמל:

ישנם חברים אשר באופן פרינציפיוני לא יסכימו

לקבל את המשכורת במלואה. אל כן יהיה הנוסח "לקבל את כל המשכורת".

ב-6 נגד 3 התצעה נדחתה.

חיקונו של ד. בר-רב-האי בנוגע למחיקת המספר

6 בסעיף 10 ב' נתקבל ב-8 נגד 4 קולות.

מי בעד השאפת הסעיף 11 כמו שהוא? - 5.

ח'ר י. חררי:

מי בעד מחיקת המלים "כשכיר יחיד של" - 8.

הוחלט למחוק את המלים הנ"ל.

נשאר הנוסח "אסור לחבר הכנסת לקבל משכורת

צקא קבועה מסוסד צבורי".

אני מציע בטענין 11 ב' לכתוב "ועדה הכנסת" במקום

ע. ב. ז.

"יו"ר הכנסת".

ב"10 נגר 5 החיקון נדחה.

החלט להוסיף בטענין 12 אה המלים "יו"ר הכנסת

או סגן יושב-ראש הכנסת".

סיימנו אה ענין חוק המשכורות. ועדה הכנסת סיימה

הינ"ר י. הררי:

אה עבודתה היום ואנו מקיימים ישיבה משותפת

עם ועדה החוץ והבטחון.

ג. אחר-כך:

בישיבות הכנסת מ-17 ו-18 במאי שחוקרה
יו"ר ועדת החוץ והבטחון.
שאלה על דבר הצנזורה הצבאית. לפי החלטת
הכנסת עברה השאלה לדיון לוועדת החוץ והבטחון. הבירור הזה הפליג בדרך
כלל לכמה כוונות, אבל כוון אחד הביא לוועדת הכנסת ואק אוחו אני מביא
הנה.

החוקרה שאלה מיהו המוסד המוסמך אשר

רשאי מטעמי בטחון לסנוע פרסום דברים אשר נאמרו על ידי חברי הכנסת בתוך
הכנסת. אני חייב להגיד עוד דבר, שבחוק ועדה היו חבר או שנים אשר
הציעו שבדרך כלל אין בכלל צנזורה על דברי חברי הכנסת. רוב חברי הועדה,
במידה שבאו לידי ביטוי, נטו לדיעה שצריך שייווצר מוסד מוסמך מאושר
על-ידי הכנסת שתהיה לו סמכות לסנוע דברים של חברי הכנסת באם מטעמי
בטחון הוא חשוב וזאת למזיק. אפשר להגיד גם שרוב החברים אשר באו לידי
ביטוי נוטה לכך שהסמכות הזו תינתן ליו"ר הכנסת וסגניו. כל חברי הועדה,
במידה שאני יכול לסכם רשמים, הם בדעה שאין צנזורה צבאית יכולה להתערב
בעניני פרסום או אי-פרסום של דברי חברי הכנסת. אלא יש צורך במוסד
מסויים המוסמך מטעם הכנסת.

ד. בריאות:

אני מנצל הזדמנות זו בכדי להזכיר שועדת
המשנה להקנון עדיין לא ישבה, ובקשר עם
זה ישנם דברים אשר עושים את מלאכתנו רמיה. אין אנחנו יכולים לשמש באופן
כנה וישר את בוחרינו ואת קצב עניינינו, מפני שאם מה שהיה קיים עד
עשיו איש לא בטל. אמנם לא מסכימים לשמור על זאת ובטלו זאת באופן
בלתי חוקי. אם אחת שומק חשובה שר על שאילתה, ואתה יודע שהיא אינה
סחאיסה לאמת, אם מפני שהוא סמך על אחד מפקידיו, אם מפני סיבה אחרת
שהיא, שאין לך שום אפשרות אחרי כן במליאה להעיר בקשר לזה. אינני
חושב שועדת הכנסת יכולה וצריכה לדון רק באותה הגבולות שהציב כאן
יו"ר ועדת הבטחון. מחובתנו להבחיב את השאלה, ואני רוצה שהחלטת ראשונה
תהיה כאן בשאנו נדרוש להחיש את עבודת ועדת המשנה.

ישנם כאן כמה פרטי אינפורמציה שקבלתי

על ענין שהיה כדאי ליו"ר ועדת הבטחון לדבר עליו. הוצפתו של הצנזור
אשר העיו להודיע לנשיאות הפרלמנט שאם לא ימסרו לו לצנזורה את דברי
הכנסת הרי הוא יחרימם אולם, עוברת כל גבול. אני חושב שועדת הכנסת
צריכה להגיב על הוצפה זו כדי שידע הצנזור לחבא בפני מי הוא עומד.
אני מבקש להזמין לזמין לזמין את הגב' קלרה

אחרנוביץ על מנת שתוכל למסור לנו יותר פרטים על ענין זה.

ק. אחרנוביץ:

הודעה כזו של הצנזור לא אצטט נחקבלה. היה מכתב

של יו"ר הכנסת לצנזור אשר בו הודיע לו שהשיר

של נתן אלתרמן יופיע ב"דברי הכנסת". חשובה עדיין לא נחקבלה.

י. בר-יחזקאל:

אני מבטט על אינפורמציה שקבלתי מחבר כנסת היושב

כאן, וחצא בודאי יבקש את רשות הדבור. אני מספיק

לדבר בנקודה זו עד שהאינפורמציה הנוספת תושמע כאן.

ישנו שמוש לרעה, בולט וברור ומכוון בנוגע לדבר

הזה שקוראים לו "טעמי בטחון". הגענו בארץ ישראל לדברים אבסורדיים כאלה

שבשום מקום בעולם אינם קיימים. היה זמן שאסור היה לקרוא בשמות מפקדים

מסוג מסויים. אחר כך נחנת חנינב בנוגע לחלק מהם ובנוגע לחלק השני

עדיין לא ניתנה. זה עדיין כלול בעניני בטחון. יש רשות לכל חבר כנסת

לדבר בכל מקום שהוא מה שהוא רוצה, אם אין הדבר נוגע באופן ישיר בעניני

בטחון, ואין רשות לאף צנזור למחוק זאת. אין ספק שאסור לנו לדבר על

מספרי חיילים, זיון חיילים, מקום מחנה, חכניות צבאיות. כולכם יודעים

שעל עניני הקציב לעניני בטחון החלטנו כולנו שאין לדון במליאה, אלא

בועדה חוץ ובטחון ואחר-כך בישיבה משוחפת עם ועדה הכספים. איש לא פקפק

בזאת שהקציב לעניני בטחון צריך להיות סודי.

אם לא התקבל עמדתנו זו, נהיה מוכרחים ללכת

למליאה. לא נסכים שגם דיון על זכותנו לדבר יהיה רק כאן.

אני רוצה להכעיס את הדיון למסלול הנכון אני

י. חרני:

יו"ר ועדה הכנסת.

מציע לדון רק בנקודות הבאות: אם בכלל מותר

למחוק בכל מקום שהוא דבר שנאמר בכנסת; אם מותר - מי רשאי למחוק;

מי יהיה הגוף שמוסמך מטעם הכנסת.

ברצוני רק להודיעכם שטלפן כעת הצנזור הראשי

מ. רוזנמי:

מזכיר הכנסת.

ובקש למסור לוועדה שהוא קרא פעחון על איזה מכתב

ששלח לכנסת. הוא מודיע שלא שלח חשום מכתב, ולא נתן שום תוראה לכנסת

בענין "דברי הכנסת".

אחסול ניהון ענין הצנזורה בועדה החוץ ובטחון

ג. וורטהיים:

לכל רחבו. אני מציע עכשיו לדון רק על מה שיהיה

להבא בלי כל קשר עם העבר.

אם מצד אחד סכניסים במקום דיון בכובד ראש מין

א. יחזקאל:

נאום עם ביטויים כאלה, עם אופן דבור כזה, הרי

צריך אדם אחר כך לשלוט היטב על עצמו בכדי לא להגיב על רוח הדבור.

הערה השניה היא בקשר לזאת אם בדרך כלל, כל זמן
שיש סדר ידוע ומישהו אינו מרוצה מפעולת הצנזורה, מותר לו בטרם שהוא
הביא זאת לאיזה ועדה לעקוף את החוק הקיים בדרך עברה, בדרך שהוא מחפש
לעצמו חסינות, ולעשות דבר העומד בניגוד מכלל לאותו חוק ולאותו סדר שאנו
לעקף עתה מכאן כיים לחיות בו, ברצוני לשאול אם זוהי דרך הוגנת או בלתי
הוגנת, אני למשל, מרשה לעצמי להגיד דעה מאד פרטית. כששמעתי את הענין
הזה עלה בדעתי הרעיון שזוהי דרך בלתי הוגנת. הדרך ההוגנת היא לא
לעבור בשתיקה כיי-אם להעביר זאת לוועדה מתאימה וליצור בדרך החוק את
הצטק. אינני חושב שרק עניני הבטחון, ורק בשעה חירום צריכים להיות החת
צנזורה. כשאני שומע את רוח הדברים, ואת הביטויים הפורמנטיים כפי שבדבר
פה ידידי וחברי בריהודה, עולה בדעתי שמישהו בכנסת יכול לדבר דבורים
שכאלה אשר לא יוכלו לפרסם בכלל בשום דפוס. אני חושב שגם עניני נימוס
מוחרים וחייבים שההיה סמכות קובעת אוחם. רצוני של בריהודה להכניס
ענין זה לפורמולה מוגדרת מראש במדינה צעירה שלא כל אחד מאתנו יש לו
נסיון רב לדעת מה יכול להזיק לענין בטחון ומה אינו יכול להזיק. במקום
לסמוך על רשות המחמירה כולה לענין זה, ^{אם} ^{במקום} ^{לסמוך} על עצמנו אנו יכולים לסכן
את כל עניני הבטחון.

בר יהודה מציע פה שנים שלשה דברים, ובן-אשר שאל
אוחו אם הקטנה הצבא, פירוק חטיבות, שמירת הסוד ¹⁴⁸ הכוח הצבאי - הם
עניני בטחון או לא, עניני צנזורה או לא. אבל הענינים האלה יכולים
להתברר רק על ידי האנשים הסמוכים לעניני הבטחון. לי ברור שעניני בטחון
דורשים זהירות. משרד הבטחון צריך להיות הקובע בענינים אלה ואנו צריכים
לתת לו את השלטון ואת הזכות לשפט ולהחליט ולספור יפוי-כוח כרצונו.
טוב יותר לשגות פעם אחת ולא לפרסם משהו כאשר לפרסם משהו העלול להזיק.
נשאר השאלה למי לספור את הסמכות הזאת. אני חושב
שאת הסמכות הזו עלינו לספור לאותו חשד ולאוחם האנשים אשר הוא סמנה.
בירמז אנו מוסרים את בטחון במדינה. ^{אם} ^{אני} למשל חש שעלולים לפגע
קשה בעצם ענין הבטחון סתוך כעס על ממלגה זו או אחרת, ומפוך אי-רצון
לסמוך על שר זה או אחר.

אני חושב

~~אני מציע שתי הצעות א) צריכים לספור על כך~~

שהמוסדות העליונים של הבטחון, כל זמן שהם חושבים לנכון, יקיימו את
הצנזורה. אנו נחן להם סמכות להחליט מה יכול להזיק לעניני בטחון ומה אינו
יכול להזיק. אני חושב שענין זה צריך להימסר לשר הבטחון ולמי שהוא סמנה.

אילנות:

אני מציעה שבמקום להגביל את הנואם על הנושא, נגביל
אוחו בשן.

החריג:
יורי ועדה הכנסת.

ישנה הצעה להגביל את זמן הדיבור ל-5 דקות.

ה הצעה נהקבלה.

ההצעה השניה שאיננה להרשות ליורי להחליט על סדר

הנואמים לאו דוקא לפי חרישום.

ה הצעה נהקבלה.

נדרהפטינג:

לאור הדיון שהתקיים אתמול בוועדה הבטחון אני מציע
שנקבל יסודות אלה: א) אין דברי חברי הכנסת שנאמרו

בכנסת, ואין העתון הרשמי של הכנסת ניתן לשום צנזורה של גורם מהוץ

לכנסת. רק הכנסת היא חריבונית וחיא יכולה לבקר את דבריה היא.

ב) כל מה שהתפרסם פרסום רשמי של הכנסת יכול אחרי

כן להתפרסם בכל עתון אחר.

ג) לעומת זה ישנה צנזורה עצמית של הכנסת היכולה

לקבוע מהי דברים שנאמרו בכנסת יכולים להיפסל ולא להתפרסם.

אני מציע שבכנסת הדבר הזה יהיה נחון בידי היורי

ושני סגניו. אם הם מוצאים שאיזה דברים שנאמרו בכנסת יכולים להזיק לעניני

בטחון, הם יכולים לפסול את הקטע הזה גם בחוץ דברי הכנסת.

במלמנט האנגלי נמצא הנוהג הבא: שם אם הוכנסה

שאלתה לשר, יכול ה"ספיקר" לפסול את הדבר ולא להביא זאת לידי תשובה

בגלל א) אם הענינים נוגעים לעניני בטחון; ב) אם יש בהדברים בטויים מעליב יס.

אינני רוצה כעת לדבר על הדבר השני, אני מצטמצם רק בעניני בטחון. כולנו

נסכים כי במצב שעת הירום אין להניח כי נרשה שהכנסת הוכל לשמש במה

להשמעת דברים אשר אינם צריכים להישמע בצבור. יש צורך בגוף אשר יופל

לבקר. מכיון שזה צריך להיות גוף של הכנסת, אנו צריכים לבחור את הממונים

על הסדר, ואני חושב שאלה הם היורי ושני סגניו. כמובן שהם תפיד יכולים

להחיעץ עם מומחים בעניני בטחון/אם דבר ^{זה} או אחר מוזיק לעניני בטחון.

אני רוצה להגיד שבקשר עם הדיון אשר מפעל עכשיו

אילנות:

מחנח דיון על מושג עקרוני מה זה דמוקרטיה.

שמענו מה תורה מהחבר צבי יהודה שיקומו כחוח עליונים, סטויים, אשר

לפיהם יפול דבר. אבל דמוקרטיה זוהי היאבקות בין כחוח צבוריים. לא קשתצריך

לשכוח שהכחוח האלה נבחרו על ידי רוב סטויים בכנסת. אבל יש כחוח צבוריים

אשר לא סמכו את ידיהם על כחוח אלה. חובת הממשלה וחובת הצנזורה לשמוע

גם את חווח דעת הכחוח הצבוריים הללו.

אנו צריכים לזכור שמחובה מוסדות הכנסת להגן אצלם
לא רק על הזכות העילאית של המינוח חבר הכנסת, הם מגינים על הדמוקרטיה,
על זכות חבר הכנסת בחור זה שמייצב כחות צבוריים מסויימים לדבר באופן
חפשי. ישנן שתי דעות מי יחליט בענין הבטחון, וכל אחד טוען בצורה אחרת
שהכות השני הוא המזיק לעניני הבטחון. במקרה מסויים אמר ראש הממשלה
בגאווה ובגלוי לב - ואני חושבת שהדבר הגיע גם לחו"ל - כי הוא גאה שהקים
צבא אחיד ופירק את הפלמ"ח; שביטל קבוצה נפרדת כזאת או אחרת, והקים
צבא אחיד. דבר זה הגיע לחו"ל, ולפי דעתנו התליש את כוח האצטד המדינה.
אני רוצה עכשיו לעמוד על הנקודה האחרונה. כל
חבר כנסת מייצב צבור היוצר בארץ, לוחם בארץ. לכך יש לו זכויות ואני
אומרת שאני מסכימה עם החלק הראשון של הצעת וורהפטיג שאין צנזורה יכולה
להיזהר מוטלה על חבר הכנסת. מדברים כאן על צנזורה פסימית. קודם כל צריך
לדעת במה מנוסת ועדה כזאת, מה היא בכלל סמכותה. ודאי שאין ספק שסמכותה
אינה יכולה להיות זו שצבי יהודה רוצה לתת לה. היא אינה יכולה להיות
עוד זרוע מבצעת של השלטון. לא בשביל זה צולחנה לשבת ועדה זו. הפקידנו
הוא לדאוג קודם כל לכך שלא יקרה מה שיקרה להבא.
אנו סבורים שאי-פרסום של דברים על ידי הצנזור
מגיע בארץ הקטנה הזאת לכל מקום. לא היה אשש בארץ ישראל אשר לא שאל מה
כחב אחרמן בשירו. אני בטוחה שזהו השיר היחידי אשר ייקרא על ידי 90%
מהישוב. צורה כזו של צנזורה היא המזיקה לבטחון.
אני רוצה שהחיה ועדה אוטוריטטיבית חזקה מורכבת
מכל אצטד חלקי הצבוא אשר הגן על הדמוקרטיה. דק אן אפשר יהיה להקים
ועדה מצומצמת אשר תהיינה לה סמכויות לפרסם או לא לפרסם דברי חברי
כנסת.

מ. בנין: השאלה אשר בה אנחנו דנים היא למעשה שאלה הקנון
הכנסת ואפילו שאלה הקונסטיטוציה. אבל מאחר שהשאלה
עצמה נעשתה בווערת מאד הוטל עלינו לקבל החלטה מוקדמת, בטרם קבלנו הצעת
הקנון ובטרם ההכנסת הועדה משנה בכדי להתחיל לדון בחוקת היסוד של המדינה.
אני רוצה להסב את השומה לב כל הנוכחים כי הישיבה המשותפת לא הוכל
לקבל החלטה מברעת בענין זה. היא הוכל רק לקבל החלטה ולהציעה לכנסת,
ורק הכנסת החליט באופן סופי.
אני מציע שתוקם ועדה מבעם ועדה הבטחון אשר תחליט
במקרה של בירור כלשהו מה הם הסברים שהושמעו על ידי חברי הכנסת בישיבה
הפומבית, אשר מבחינת הסודיות הצבאית הם צעאצאף יש לאסור את פרסומם.

אני מדגיש במיוחד את המלים "סודיות צבאית" בניגוד למונח "מטעמי בטחון". לפי דעתי מונח זה הוא מופשט מדי ורחב ביותר ועל כן הוא ניתן לכל מיני פירושים. עלינו לצמצם בכוונה החילה את המספרים שבה הטפל ועדה המשנה שאני מציע. היא אשר החליט במקרה של בירור מה אי-אפשר להביא לפרסום ברבים אף על פי שמדברים נאמרו בכנסת בישיבה פומבית. אנו מסכימים לדבר זה רק מפני שקיימת שעה הירום בארץ-ישראל. בדרך כלל אין לדעתי הגיון רב במניעת פרסום ברבים של דברים אשר נאמרו בישיבה כנסת פומבית. כי הרי ביציע יושבים כל מיני אנשים. יושבים שם לא רק יהודים ואין לדעת אם משרתי האויב אינם מסתננים לשם. בנוגע לשאלות העומדות להיות מוצגות, ביחוד לשר הבטחון, תיה אצלנו לשל אחמול דיון בועדה הבטחון בקשר עם שאלתה שהוגשה על ידי מפ"מ. שר הבטחון טען שעל ידי הקראה השאלתה תואח בפני הכנסת יתגלו דברים לאויב אשר אסור לגלותם מאחר שהם נפסלו על ידי הצנזורה הצבאית. גם בענין זה אפשר יהיה להטיל על הועדה שתדון ותחליט אם שאלתה זאת מותרת בחקראה או לא. או שתהיה חשובה כוללת, או פנייה לבעל השאלתה שיסכים לשנות מחכנה. אני רוצה להדגיש שאי-אפשר בשום פנאם לסבול שצנזור כלשהו יצנזר דברים שנאמרו בכנסת. דבר זה נוגע לא רק ל"דברי הכנסת" אלא גם לפרסומם של דברי חברי הכנסת בעתונות. גם בעתונות אסורה הצנזורה על דברי חברי הכנסת. דבר זה עדיין לא כתוב בחוק כי החוק אור לא התקבל, אבל אנו צריכים לקבל עקרון זה.

אני מציע את הצעתי ביחס לוועדה משנה מסנה מטעם ועדה הבטחון. סוגיה זו היא קשה. חברי ועדה הבטחון רוכשים להם ויוסיפו לרכוש להם ידיעות מישיבות ועדה הבטחון. זוהי שאלה של מקצוע מסויים. חברי ועדה הבטחון לומדפם את הבעיות העומדות על הפרק בקשר עם הצבא. לכן החגיון מתייב שלהם או לשליחיהם הימסר ההכרעה בכנסת בענין פרסום דברי חברי הכנסת אם הם עלולים לפגוע בענינים הנוגעים לסודיות צבאית.

אני חמים דעים עם הצעת חבר הכנסת וורהפטיג
יו"ר ועדה חוץ ובטחון.

אשר אחזור עליה בקצור. אין הצנזור מהערב בדברי הכנסת. צריכה להיות בקורת פנימית והיא תיעשה על ידי מוסד מנסמך - היו"ר וסגניו - דברים המותרים בכנסת מותרים בעתונות ולהיפך.

אינני מקבל את הצעת מר בגין בענין ועדה קטנה, ועדה משנה של ועדה הבטחון. אני מבין יפה את הרגישות של חברי הכנסת לשאלת האימוניטט לגבי דבריהם בכנסת. יש לזה יסוד ואני גם משבח רגישות זו. אבל אנהנו מדברים כרגע רק על עניני בטחון. להוי ידוע שאח לכם שבדרך כלל באותם הפרלמנטים המוכרים לי ישנם הקן מיוחד בשאלה בטחון.

זוהי השאלה היחידה שלגבי דידה ישנו תקן מיוחד. בישיבות סגורות של ועדה
הבטחון, וגם של הכנסת. זוהי סוגיה מיוחדת במינה ויוצאה מן הכלל.
כאשר אצו מוסרים את ענין הצנזורה למוסד מסויים,
אני חושב שהוא צריך להימסר למוסד הנבחר על ידי כל הכנסת סה אחד, וזהו
היו"ר ושני סגניו. לעומת זאת ועדה משנה אשכ תבחר על ידי ועדה בטחון
לא תבחר על ידי כל הכנסת ולא כולם יתנו בה אימון. אני חושב שכבוד הביח
סחייב שדבר עדין כזה ימסר לרשות העליונה בכנסת. לפיכך אני מציע למר
בגין, אשר בחוץ ישיבת ועדה הפטחון לא היה לי רושם שיש לנו חלוקי דעות
בנידון זה, לקבל את הצעת מר וורחפטיג ולמסור את עניני הצנזורה על דברי
חברי הכנסת ליו"ר ושני סגניו.

המסקנה: היה מקרה קודם אשר חבליט את האבסורדיות של ענין
הצנזורה, אלא שמשום מה לא גרם ענין זה לסערה.
היה מקרה שבעתון "החרוז" היה כתוב במדור על הנקשה באולם הכנסת משחו
על עצם חומרת הצנזורה, והצנזור הוציא זאת. האצאאדבר זה הביא לישיבת
הכנסת חבר הכנסת כץ קצא אבל עברו על זה לסדר היום, או שזה מונח באיזה
מקום. אני חושב שזה מבליט את הענין אולי הרבה יותר מאשר הפרט אשר גרם
לדיון הזה. כל הדבורים על עניני בטחון, על שעה חירום, הם סמסנים
מנוסים וברוקים העומדים בניגוד לעקרונות הדמוקרטיה. בשום מקום שישנה
בו דמוקרטיה לא עושים דבר כזה.

היה עוד מקרה אחד בארץ וגם הוא לא עורר סערה.
הוא אצנו שייך לענין הבטחון. היתה הפגנה בקריה בקשר עם ענין האבטלה.
שם היה צלם אשר צלם את ההפגנה, והמשטרה תחרימה לו את המצלמה.
אני חושב שאין זו רק שאלה של: מי יסתוק או מי
יצנזר את דברי הכנסת. זוהי שאלה שכדאי היה להעבירה בוועדה הבטחון. במקרה
הייתי באמריקה בשנות המלחמה ושם לא היתה צנזורה בכלל על עניני בטחון.
היו תוראות מפויימות לעורכי העיתונות. סמכו עליהם שהם פטריוטים גדולים.
אנו עוד לא הגענו לדרגה כזו, כי אצלנו סצב הסודות הצבאיים הוא ברור
מאד ואנו נמצאים בחוץ תזית. השאלה היא עד כמה יכול משרד הבטחון ושל יחסי
לנצל את מצבנו הקשה בכדי ליצור אורת חסרה תתקש בארץ הזאת.

חבר כנסת נבחר צריך להשתדל להעלות את העמדה של
הכנסת כולה ושל כל בכנסת. אם חבר כנסת מדבר מעל במת הכנסת, יש לדברים
אלה סמכות מיוחדת כיון שהם נאמרו על ידי חבר כנסת. שעל פי רוב מתייעץ
לפני זה עם סיעתו.

אני מציע חקנה פשוטה. כל מה שנאמר בכנסת אשר
יו"ר הישיבה לא הציע למחוק אותו מסדר היום ומחפוטוקול, יכול להחפוטס.
יו"ר הישיבה יכול במקום כמו שהכריח את חבר הכנסת מיקונים להתנצל ולחוציא
מחפוטוקול את הערתו, למחוק כל ענין הנוגע לבטחון. יו"ר הישיבה יכול
להפטיק את הנואם.

כל אינן כל הגיון שמשרד הבטחון יזכר יום או
יומיים אחרי המעשה שהדברים פועקים בסודיות צבאית. לכן אני הומך שחפקיר
זה יינחן לועדה משנה של ועדה הבטחון. מנוחך מאד שחברי מפ"ם הלוחמים
הגדולים לרמקורפיה מציעים למסור חפקיר זה בידי היו"ר ושני סגניו.
אין זה מקרה שבנשיאונה הכנסת ישנם באי-כוח רק של חלק מפויים מהכנסת.
פירוש הדבר יהיה למעשה שכל מה שייאמר על ידי חברי הסיעות הפיוצגות על
במה הנשיאונה יהיה בסדר. אבל מה שידובר בפי חבר כנסת אשר אינו פיוצג
על במה הנשיאונה יפגע בטעמי בטחון. אינני רוחש איטון לנשיאונה הזאת שהיא
חחליט מה קובע ומה פסול מבחינת עניני בטחון.

י. קומרי: אני מציע שנפטיק את הויכוח. הענין ברור לכלנו.

אני מציע לעבור להצבעות.

י. חרני: ישנה הצעה ששום דבר הנאמר על ידי חבר כנסת אינו
יו"ר ועדה הכנסת. ניהן לצנזורה.

ישנה הצעה וורהפטיג המחלקת ל-4: א) אין דברי

חבר הכנסת אשר נאמרו בישיבה פתוחה של הכנסת נתונים לצנזורה של שום גורם
מחוץ לכנסת. בהתאם לכך הפוטוקול יפורסם במלואו ב"דברי הכנסת".

ב) דברים שפורסמו ב"דברי הכנסת" יכולים להחפוטס בכל עתון אחר ללא שום

צנזורה. ג) לפי החלטת יו"ר הכנסת וסגניו פרטום דברים שנאמרו בכנסת יכול
להיפסל בשל נימוקים הנוגעים לבטחון המדינה. ד) הסידור הזה כחו יפה לתק
להקופת מצב הירום.

ישנה הצעה מר בגין לבחור ועדה משנה לועדה הבטחון.

ב) שבמקום "עניני בטחון" יהיה כתוב "סודיות צבאית".

האם יש דרישה שנצביע את הצעה וורהפטיג סעיפים

סעיפים או בבח-אחת ואחר כך את שני התיקונים?

צאצאצאצאצא
מ. בנין:

אני רוצה להקריא את הצעה: אין שום צנזורה מטעם

חרשות המבצעת חלה על דבריהם של חברי הכנסת.

ב) כחוראת שעה להקופת שעה-חירום מטילה הכנסת על ועדה הבטחון להחליט

אם יש לעכב אחפוטוטום של דברי חברי הכנסת הנוגעים לסודיות הצבאית. הוא

הדין בענין שאילתות. המליאה מטילה על ועדה הבטחון לקבוע את הסדורים לבצוע.

ג. אחרונה:
י"ר ועדה חוץ ובטחון.
אני מציע לך להוציא את ענין השאילתות, כי זה צריך לקבל החלטה מיוחדת.

חבר הכנסת בגין מסכים לכך.

ד. חרבי:
י"ר ועדה הכנסת.
אנו מצביעים על החצעה ששום צנזורה לא החול על דברים הנאמרים על ידי חברי הכנסת בחוץ הכנסת.

ב-15 נגד 6 קולות החצעה נדחתה.

אני מציע את הצעה וורהפטיג סעיף סעיף. הסעיף

הראשון אומר: "אין דברי חברי הכנסת שנאמרו בישיבה פתוחה של הכנסת נתונים לצנזורה של שום גורם מחוץ לכנסת. בהאם לכך הפרוטוקול של ישיבה פתוחה יפורסם במלואו ב"דברי הכנסת".

הסעיף הראשון של חבר הכנסת בגין המקביל לסעיף זה

אומר: "אין שום צנזורה מטעם הרשות המבצעת חלה על טעום דבריהם של חברי הכנסת".

ס. בגין מצטרף להצעה וורהפטיג.

ג. אחרונה:
י"ר ועדה חוץ ובטחון.
יש לנו תיקון קל: "הפרוטוקול של ישיבה פתוחה של הכנסת יפורסם במלואו ב"דברי הכנסת" פרט למקרים

כפי שזכר בסעיף ג'.

ד. חרבי:
י"ר ועדה הכנסת.
אני מצביע אף הצעה וורהפטיג הראשונה בלידת תוספת. מי בעד החצעה? - 19. (ס"ס נמנעים).

לאחר שהצעתנו היסודית נפלה, איננו משהחפיים בהצבעה.

ג. אחרונה:

ה הצעה הראשונה של ז. וורהפטיג נתקבלה.

סיעת ספ"מ שומרת לעצמה זכות הסתייגות.

אחרי הצבעה נתקבל הסעיף השני בהצעה ז. וורהפטיג.

ד. חרבי:
י"ר ועדה הכנסת.
מי בעד הסעיף השלישי של הצעה וורהפטיג? - 17.

מי בעד הסעיף השני של הצעה בגין? - 5.

התקבלה הצעה השלישית של ז. וורהפטיג.

ס. בגין שומר לעצמו זכות הסתייגות.

ד. חרבי:
אני מציע שחבר הכנסת וורהפטיג יציע את סעיפו

הרביעי בצורה קצרה שונה: התגבלות הנכללות בסעיף ג'

חלוקה רק בתקופת הירום.

צאצאצאצא

ג. אחרונה:
י"ר ועדה חוץ
ובטחון.

אני מתנגד לתוספת הזאת. לדעתי ענייני בטחון הם
חסידי ענייני שעה חרום, ביהוד בארץ הזאת. במקרה

שהתוספת הזאת תתקבל אצטרך לשמור לעצמם זכות הסתייגות.

ד. גרובמס:

צענין חוק חירום כולל הרבה דברים. אנו יכולים מחר
לקבל החלטה שאין יותר שעה חירום בארץ ועל ידי

כך יהבטלו חוקים. אבל אנו בכל זאת מקוניינים להשאיר חוק אחד וזה לא

מחייב. אם מחר הכנסת תחליט שאין שעה חירום, בכל זאת תשאיר שעה חירום

בענייני בטחון. ריגול ישנו גם בשנות שלום. ישנם עוד דברים הדומים לכך.

לכן אין הגיון להכניס פה את המלה "חירום".

מח שקבלנו עכשיו בסעיף ג' זאת אומרת שבשעה חירום

ז. וורהפטיג:

תהיה צנזורה פנימית הרבה יותר מרתיקה לכת מאשר

בימי שלום. אולי גם נקבל את הצעה מר בגין להקביל את ענייני בטחון

לסודיות צבאית. אך כרגע קבלנו עניין יותר כולל. לכן אני סבור כי הסדר

הזה יכול להתקבל לימי חירום, ואחרי שהבטל מצב החירום נדון ביהוד שקט

בעניין.

ח. חרני:

י"ר ועדה הכנסת.

הסידור הנזכר בסעיף ג' כוחו יפה להקופת מצב

חירום בלבד. ישנה הצעה להוריד בכלל את כל הסעיף

הזה.

מי בעד הצעה חבר הכנסת וורהפטיג (סעיף ד')?

ב-12 נגד 11 קולות ההצעה נדחתה.

וורהפטיג שומר לעצמו זכות הסתייגות.

אני מציע להוסיף בסעיף א' את המלים "פרט למקרים

ז. אחרונה:

י"ר ועדה חוץ

ובטחון.

כנזכר בסעיף ג'."

ה הצעה נתקבלה ברוב קולות.

ברור שלצנזורה אין כל שליטה על דברי חברי הכנסת,

י. חרני:

י"ר ועדה הכנסת.

אבל אוחה ועדה חוץ ובטחון, או היו"ר ושני סגניו

אינם יושבים לילה לילה ועוברים על כל הדברים שנאסרו. נשאלת השאלה אם

צנזורה ראוי לעכב פרסום דברים עד שיהליטו בדבר.

אני מניח שלא יקרה דבר כזה שמישהו ידבר בכנסת,

י. ספיר:

ואחרי 48 שעות יזכרו לקבוע אם זה ניהן לפרסום

או לא. מישהו יצטרך להודיע מיד שדבר זה אינו ניהן לפרסום. אני הבנתי

שהמושג "צנזורה פנימית" פירושו שאם חבר הכנסת קם ומדבר ואומר דברים

אשר אינם צריכים להכנס לפרוטוקול, צריכים הדברים להיפסל מיד באיזו

צורה שחיא.

ה. בן-אשר:

אני רוצה להפנות את תשומת לב יו"ר ועדה הכנסת

לזה שעשינו רק חצי מלאכה. הבעייה העיקרית היא

שצריך לחבטיה צורה קבועה בנוגע לפרוצדורה של שאילתות ומסיפיים לסדר היום.

לפי דעתי הרבה יותר הכופה בעיית השאילתות מאשר בעיית הצנזורה. אי-

אפשר להביא שאילתות באותה צורה שנקשתה אחסול בישיבה ועדה הבטחון.

ועדה הבטחון דנה על אופן הבאת שאילתות בעניני

ג. אהרונביץ:
יו"ר ועדה חוץ
ובטחון.

בטחון, והיא תביא לכנסת הצעות בענין זה.

אני מבקש להעיר הערה אישית. הייתי שוחף לאינני-

ד. ריפטיין:

דנט שקרה כאן. ישנם פה חברים מסבורים שזוהי פגיעה

בכבוד הכנסת ובכבוד המפלגות שבכנסת ויש חשש שהמפלגות יכולות להביא

מסיפיים לסדר היום או שאילתות אשר בהם תהיה פגיעה בבטחון המדינה. אם יש

כאן מפלגה אחת שרוצה להיות שופט בכנסת לגבי מידת האחרייות לבטחון

המדינה היא לא הצליח, ואני מבקש לטובה היחסים ולטובה כבודה של הכנסת

שהיזמה הזאת הוחלש קצת. אינני מכבד כל כך שקט פרלפנטרי בשעה שכל דבר

הוא מפוסח ומוגזם, ומפלגה לא יכולה לתזור בה כלפי פרסום שיר. לכן

הכנסת היא בלתי אחראית והמפלגות בלתי אחראיות, ובן-אשר דואג שפא

יציעו מסיפיים הפוגעים בבטחון. אני פונה באש בבקשה לחלק הזה בלוח

הכנסת שקצה ירגע. אינני נוהג לטשטש את דעותי כלפי דברים כאלה, ואני

מעוניין שחברי ידעו את דעתי לגבי המאמץ הרב אשר משקיעים לדאגה לאחרייות

של אחרים.

אינני חושב שזוהי בקשה שאנו נהיה ביחסים תקינים

ה. בן-אשר:

ולא נחשיד את המפלגה מבחינה ענייני בטחון. הדברים

שאמרתם שאמרתם הם על יסוד השאילתה של החבר ריפטיין. אין זה עניין

של תחשדה סוביקטיבית. זהו משהו פאטאלי המסלף את השכל הישר של ענייני

בטחון המדינה. לפי מיטב מצפוני כחייל, התעודה ששמעתי היא אחת התעודות

הקלות ביותר שיכולים לספור לאויב. ואני את התעודה הזאת פסלתי, ובהוכחה

גם את דברי טבנקין. רק על סמך השאילתה הזאת הגעתי למה שהגעתי.

יש לי בקשה ליו"ר. כאן נאמרו דברים בלתי

ו. ריפטיין:

אחראיים לגבי תעודה אחת שאינה ידועה לתברי

הכנסת. אני אומר שצנזורה יכולה גם לפסול דברים, אבל ההגדרות של חבר

הכנסת בן-אשר בנוגע לשאילתה אשר פניתי בה לשר הבטחון הן הערות שיש בהן

עלילה. אני מבקש את יו"ר הועדה שאינני שששמעו כאן דברי בן-אשר

תוקרא שאילתה זו בפני ועדה הכנסת.

פ. הרני:
יו"ר ועדה הכנסת.

ישנן שתי אפשרויות בקשר עם הסמך הדין. או שנכנס לדיון בכל הדברים שנאמרו פה, או שנפסיק את הויכוח

על השאילה. יש לנו עוד להצביע רק על הצעה האחרונה ובוזה נגמור.

ג. וורהמייג:

יש לי הצעה לסדר. כל העניין של השאילה הזאת נמצא בידי ועדה הבטחון, ולפי דעתי אי-אפשר להעביר את

העניין סועדה לועדה. אני מציע לגמור את הישיבה ולהשאיר את הדיון בדבר השאילה לועדה הבטחון.

ח. אילנית:

הדברים שנשמעו כאן הם דברי השמעה כבדים ביחס לחתנהגות חבר כנסת. יש רשות מצד כל חבר לתבוע

בירור ומיד.

י. הרני:
יו"ר ועדה הכנסת.

לאור כל מה שנשמע כאן אני יכול רק להצביע אם החברים רוצים להכנס בכל הדיון או לא.

ז. גלומקא:

יש לי הצעה לסדר. אני חושב שיו"ר ועדה הכנסת צריך לומר למפלגות שאם ברצונן להתוכח בענין

מפלגות יעשו זאת במקום אחר ולא כאן.

י. ריפמיין:

הצעה היא שיש פשוטה מאד. לאתר שבישיבה הזאת השמיע אחד החברים דברים שאני מגדיר אותם כהשמעה

לגבי העודה פנימית של הכנסת, אני מבקש שהתקודה הזאת תקרא כאן.

י. הרני:
יו"ר ועדה הכנסת.

מי בעד זה שנכנס כעת לדיון?
ב-9 נגד 1 החצעה נדחתה.

נשארה רק הצעה אם עצנזור רשאי לעכב משהו מדברי

חבר כנסת עד החלפת נ"ר הכנסת וסגניו.

ה ה צ ע ה נ ד ח ת ה

הישיבה ננעלה בשעה 12.30.

